

**НОМІНАТИВНІ РЕЧЕННЯ В ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ:
ЛІНГВОПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ**

(на матеріалі роману Г. Мюссо «Central Park»)

Марінашвілі М. Д.

кандидат філологічних наук, доцент

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-3041-7064>

Єпіфанова А. С.

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

У статті досліджується функціонування номінативних речень у французькому художньому дискурсі на матеріалі роману Гійома Мюссо «Central Park» в аспекті їхньої ролі в інтенсифікації емоційно-прагматичного навантаження тексту. Номінативні речення — комунікативно завершені, синтаксично незалежні односкладні конструкції, побудовані лише на іменникових (або субстантивованих) структурах, без дієслівного предиката. Виявлено, що в романі Г. Мюссо використано поширені і непоширені номінативні речення таких семантичних груп: буттєві (екзистенційні), власне-номінативні і оцінні номінативні речення. Вживаність номінативних речень пов'язана з гібридним характером жанру роману, його приналежністю до психологічного трилера з елементами детективу та психологічної драми. Продemonстровано, що буттєві номінативні конструкції відіграють визначальну роль у створенні візуальності, що формує загальну атмосферу роману, сприяє відтворенню динамізму подій, загальної психологічної напруги. Домінуючим засобом інтерпретації дійсності, фіксації деталей простору є зорове сприйняття, завдяки чому створюється ефект «візуальної присутності». Акцентовано на ролі номінативних речень у створенні кінематографічного ефекту, а саме фрагментарності, «змонтованості» описів місця подій. Зорові «зупинки-кадри», що репрезентовані номінативними реченнями, фіксують мить, аби посилити емоційне або психологічне напруження, створюючи ефект саспенсу. Продemonстровано, що власне-номінативні речення в романі Г. Мюссо виконують функцію кадрового маркування простору та часу. Виявлено, що оцінні номінативні речення слугують засобом вираження суб'єктивного ставлення персонажів до предметів, об'єктів, оточення, ситуації. Завдяки таким реченням передається внутрішній стан персонажів, підсилюється внутрішнє напруження, атмосфера невизначеності. Підкреслено, що номінативні речення є засобом актуалізації психологічного ландшафту персонажів, уможливлюючи візуалізацію внутрішнього стану че-

рез фрагментарні, статичні образи, що сприяє драматизації сприйняття, згущенню емоційного фону, а також відтворенню стану емоційно-психологічної напруги.

Ключові слова: номінативні речення, прагматична функція, художній текст, французька мова, Гійом Мюссо

NOMINATIVE SENTENCES IN THE LITERARY TEXT: LINGUOPRAGMATIC ASPECT

(based on the novel “Central Park” by G. Musso)

Marinashvili Malvina

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor
Odesa I. I. Mechnikov National University

Yepifanova Anastasiya

Student of the first (bachelor) level of higher education
Odesa I. I. Mechnikov National University

The article examines the functioning of nominative sentences in French artistic discourse, based on the novel “Central Park” by Guillaume Musso, in terms of their role in intensifying the emotional and pragmatic intensity of the text. Nominative sentences are communicatively complete, syntactically independent mononuclear constructions, built only on noun (or substantivized) structures, without a verbal predicate. It is revealed that in the novel by G. Musso extended and unextended nominative sentences of the following semantic groups are used: existential nominative sentences, nominative sentences in the strict sense of word and evaluative nominative sentences. The frequent use of nominative sentences is associated with the hybrid nature of the novel’s genre and its classification as a psychological thriller with elements of detective and psychological drama. It is demonstrated that existential nominative constructions play a key role in creating visuality, which forms the general atmosphere of the novel, contributes to the reproduction of the dynamism of events and general psychological tension. Visual perception serves as the dominant means of interpreting reality and capturing spatial details, which creates an effect of “visual presence”. The role of nominative sentences in generating a cinematic effect (fragmentariness, “montage” of descriptions of the setting) is emphasized. Visual “stop-frames”, represented by nominative sentences, fix a moment to heighten emotional or psychological tension, creating the effect of suspense. It is demonstrated that the nominative sentences in the strict sense of word in the novel by G. Musso perform the function of frame marking of space and time. It is revealed that evaluative nominative sentences serve as a means of expressing the subjective attitude of characters to objects, environment and situation, convey the inner state of characters, and intensify internal tension and atmosphere of uncertainty. It is revealed that nominative sentences are a means of actualizing the psychological landscape of the characters, enabling the visualization of the inner state through fragmentary, static images, which

contributes to the dramatization of perception, the intensification of emotional atmosphere and the creation of emotional and psychological tension.

Key words: *nominative sentences, pragmatic function, French language, literary text, Guillaume Musso*

Вступ. Номінативні речення посідають особливе місце в синтаксисі французької мови, зокрема в системі односкладних речень, і є вельми вживаними в художньому дискурсі. З номінативними реченнями пов'язана низка проблем, як-от: визначення їхнього синтаксичного статусу, їхня типологія, питання їхнього відокремлення від інших однокомпонентних синтаксичних структур тощо. Окремий науковий інтерес становить функціонування номінативних речень в художньому тексті.

Номінативні речення на матеріалі різних мов і різних функціональних стилів неодноразово були об'єктом дослідження лінгвістів (О. Є. Бондаренко, О. Й. Бурковська, Л. В. Коваль, З. З. Коржак, В. Я. Мороз, А. П. Романченко, Л. М. Стовбур, І. М. Сушинська, О. В. Швець, Е. Benveniste, Р. de Carvalho, В. Delorme, F. Lefevre, А. Lombard, R. Roudet, V. Soulet та ін.), проте функціонування номінативних речень у французькому художньому тексті залишається недостатньо вивченим. Отже, аналіз прагматичної функції номінативних речень в романі Гійома Мюссо «Central Park» є **актуальним**. До того ж **актуальність** дослідження зумовлена антропоцентричною спрямованістю сучасних лінгвістичних студій, зокрема інтересом до засобів експресивного синтаксису, з одного боку, і особливостей ідіостилу автора художнього твору — з іншого.

Метою дослідження є аналіз прагматичного навантаження номінативних речень у романі Гійома Мюссо «Central Park».

Об'єктом розвідки є номінативні речення у художньому тексті, **предметом** — структурно-семантичні характеристики та функціонально-прагматичний потенціал номінативних речень в романі Г. Мюссо «Central Park».

Для досягнення мети дослідження використано такі загальнонаукові та лінгвістичні **методи**: метод лінгвістичного спостереження; описовий метод; контекстуально-інтерпретаційний аналіз.

Результати та обговорення. Номінативні речення («phrases nominales» — термін, введений у науковий обіг Антуаном Мейє), які у французькій лінгвістиці називають також «phrases averbales» або

«énoncés averbaux» (Lefeuvre, 2016), зараховують до односкладних (бездієслівних) речень. Вони побудовані на іменникових або субстантивованих структурах і є завершеними за змістом та інтонаційно. Номінативні конструкції є мовленнєвою реалізацією повних речень, складаються з однієї або більше словоформ і не розчленовуються на тему і рему, завжди виражаючи рему. Номінативні речення у французькій мові відрізняються від інших бездієслівних синтаксичних конструкцій, в яких головний член також виражений іменником, а саме еліптичних речень і розчленованих конструкцій (парцеляції, приєднання, сегментованих конструкцій) (Марінашвілі, Єпіфанова, 2025). На відміну від таких омонімічних конструкцій номінативне речення є самостійним, більш незалежним від контексту і не потребує наявності дієслова для повноти змісту. Інакше кажучи, номінативне речення є синтаксично неповною, але комунікативно повнозначною одиницею.

Номінативні речення є вельми вживаними в сучасній французькій художній прозі, слугуючи потужним стилістичним засобом. У цьому контексті особливий інтерес становлять твори одного з найпопулярніших сучасних французьких письменників — Гійома Мюссо, зокрема його роман «Central Park». Літературознавці відзначають самобутність стилю романів Г. Мюссо, «нафантазованих у формі кримінально-психоаналітичних саспенсів, в яких віддзеркалюються характерні для постмодернізму процеси інтермедіальності, гібридизації жанрів...» (Kalashnikova, 2024: 58).

Жанр роману «Central Park» можна визначити як психологічний трилер з елементами детективу та психологічної драми. Роман характеризується атмосферою невизначеності, напруги, яка зростає протягом всієї історії, сюжетними поворотами, загадками і несподіваною розв'язкою. Елементи психологічної драми проявляються в тому, що персонажі стикаються з травмами минулого, втратою реальності. Нарешті, одна з сюжетних ліній — це детективна історія — розслідування серійних вбивств.

Сюжет роману динамічний та багатоплановий. Капітан поліції Аліса Шефер, яка працює в карному розшуку в Парижі, одного ранку прокидається на лавці у парку, прикута наручниками до незнайомця. Незнайомець — американець Гебріел Кейн — представляється Алісі як джазовий музикант, пізніше — як агент ФБР, а наприкінці роману виявляється, що він психіатр. Напередодні ввечері вони перебували

у різних містах: Аліса — у Парижі, Гебріел — у Дубліні. Непорозуміння виникає, коли герої роману усвідомлюють, що вони у нью-йоркському Центральному парку. Далі спостерігаємо низку подій, у яких розгадка пов'язана не лише з ніби викраденням, але й з минулим Аліси, її психологічним станом і давньою справою про серійного вбивцю, який вже давно загинув. Упродовж стрімкого розслідування головні герої роману стикаються з погонями, брехнею, проблемою довіри, власними психологічними травмами. Розв'язка роману несподівана: правда виявляється набагато складнішою й особистішою, ніж можна було очікувати.

Важливим структурним елементом роману Гійома Мюссо є номінативні речення. Вони вживані в авторському оповіданні, що ведеться від третьої особи, у фрагментах спогадів головної героїні роману, репрезентованих від першої особи, і у внутрішньому мовленні. Номінативні речення займають сильну позицію: текст починається ланцюжком речень — описом природи. Численними вони є й в ключових моментах в середині роману (опис обстановки, флешбеки, психологічний стан головної героїні). Фінальна частина роману також містить низку неповних речень — бездієслівні парцельовані структури (образи можливого майбутнього). Отже, бездієслівні речення слугують рамковим обрамленням тексту роману.

Користуючись загальноприйнятою семантико-функціональною класифікацією (Швець, 2016), номінативні речення роману Г. Мюссо можна поділити на такі семантичні групи: 1) буттєві (екзистенційні) речення, що вказують на існування / наявність предмета, явища, факту тощо; 2) оцінні, які виражають емоційну оцінку щодо об'єкта; 3) власне-називні, підмет яких позначає назви міст, установ, пам'яток культури тощо.

Буттєві номінативні речення відіграють визначальну роль у створенні візуальності, що є характерною рисою стилю досліджуваного роману. Візуальність є ключовим прийомом автора, яка формує загальну атмосферу роману, сприяє відтворенню динамізму подій, загальної психологічної напруги. Завдяки цьому читач не лише читає текст, але й «бачить» його, занурюючись в простір, зображений автором, тобто створюється ефект «візуальної присутності». Завдяки коротким бездієслівним реченням у читача виникає яскраве уявлення, наприклад, місця дії в першому розділі. Візуальна деталізація простору в ініціальній сцені роману, репрезентована окремими абзацами,

що складаються лише з номінативних речень, створює кінематографічний ефект, сприймається як кадри кінофільму:

«D'abord le souffle vif et piquant du vent qui balaie un visage.

Le bruissement léger des feuillages. Le murmure distant d'un ruisseau.

Le piaillage discret des oiseaux. Les premiers rayons du soleil que l'on devine a travers le voile de paupières encore closes.

Puis le craquement des branches. L'odeur de la terre mouillée. Celle des feuilles en décomposition. Les notes boisées et puissantes du lichen gris.

Plus loin, un bourdonnement incertain, onirique, dissonant» (Musso, 2014 : 11).

В цьому фрагменті тексту номінативні речення сприймаються не як мовлення стороннього автора-оповідача, а як зорово-слухові образи, відчуття персонажа — Аліси Шефер. Вона прокинулася, але ще не розплющила очі, тому важливими є шкіряні (повів вітру, що обдуває обличчя, перші промені сонця, що вгадуються крізь заплющені повіки), слухові (шелест листя, журчання струмка, цвірінькання птахів) та запахові (запах мокрої землі і листя, лишайника) подразники, що демонструє як Аліса поступово повертається до реальності. Поряд з цим номінативні речення створюють кінематографічний ефект, а саме фрагментарність, «змонтованість» опису природи. До того ж саме завдяки синтаксису цього фрагменту у читача виникає відчуття тривоги.

Візуальність, створювана номінативними реченнями у романі «Central Park», часто функціонує поряд з іншими образами: слуховими (шуми природи, вулиці), нюховими (запах антисептиків, сирої землі тощо). Проте саме зорове сприйняття у романі є домінуючим засобом інтерпретації дійсності, фіксації деталей простору, що є притаманним трилеру.

Аналіз фактичного матеріалу засвідчує, що в романі Г. Мюссо переважають поширені номінативні речення, зокрема такі, що містять характеристику об'єкта, виражену означенням, як, наприклад, у такому фрагменті тексту:

«Un long pont couleur crème, orné d'arabesques et subtilement décoré d'urnes fleuries.

Une passerelle familière aperçue dans des centaines de films.

Bow Bridge» (Musso, 2014: 26).

Фіксація уваги, як стоп-кадр у кінокартині, на архітектурних деталях мосту, його кольорі дозволяє зрозуміти, що герої опинилися у Центральному парку Нью-Йорка.

Кінематографічність, створювану поширеними буттєвими номінативними реченнями, спостерігаємо в описах природи. Поширенням в таких реченнях є прикметники у функції означення та іменники з прийменниками у функції додатків іменника (*complément du nom*). Завдяки номінативним реченням створюється ефект монтажності, що вважається «одним із найважливіших виражальних засобів» (Мазурак, 2012: 9). Так, в наведеному нижче фрагменті у читача виникає враження руху камери, зміни планів в кадрі з першого на другий. Цей ефект підсилюється обставинами місця «au premier plan», «plus loin»:

«Au premier plan, le tourbillon de flammes vives des érables, des frênes et des bouleaux, les reflets d'or des mélèzes, le feu des tilleuls. Puis le lustre mordoré des hêtres, le sang noir des sumacs et des chênes rouges d'Amérique, le brasillage cramoisi des sorbiers. Plus loin, la muraille verte des sapins surplombée par la masse minérale et anguleuse de la roche» (Musso, 2014: 291).

Ця ознака ідіостилу Г. Мюссо — використання прийомів кіномистецтва — проявляється, як засвідчують літературознавчі дослідження, і в інших романах автора (Kalashnikova, 2024: 66). Зв'язок стилю своїх творів з кінематографом Г. Мюссо пояснює в одному зі своїх інтерв'ю: «Я сформований поколінням відеоманітофона, тобто вперше дивився фільми на маленькому екрані з можливістю зупинятися і повторно переглядати окремі сцени, тобто схильний до «реконструкції» кіно, щоб легше зрозуміти специфіку і особливості техніки побудови кадру. Я впевнений, що це вплинуло на моє письмо, його візуальність, гарно розбудовану структуру і формування чуття напруги, яка зростає впродовж історії» (Цит. за: (Фесенко, 2015: 221)).

Роман «Central Park» характеризується динамізмом подій і психо-емоційною напругою, що досягається, зокрема, використанням номінативних речень. Динамізм сцени втечі героїв від переслідування поліцією виражається, наприклад, таким номінативними конструкціями:

«Coup de volant a gauche, a droite, changement de vitesse» (Musso, 2014: 74).

Використання номінативних речень замість стандартного оповідання двоскладними реченнями створює ефект монотонного ритму довгої подорожі:

«La route. La vitesse. Le grondement brut du moteur V8» (Musso, 2014: 231).

В цьому фрагменті тексту вжито ланцюжок непоширених і поширених номінативних речень. Як слушно зауважують Л. В. Коваль, непоширене номінативне речення «репрезентує ситуацію узагальненого існування (або уявлення про існування) певної реальії або ознаки цієї реальії за певних контекстуально заданих умов, які стають відомими реципієнтові повідомлення до чи після власне констатації», тоді як в поширеному номінативному реченні «зміст означеного, навпаки, обмежений конкретизацією уявлення виділеної ознаки, обмеженої актуальними для комунікативного призначення якостями» (Коваль, 2015: 63). Дійсно, перше речення позначає простір, друге — швидкість, третє — за рахунок поширення конкретизує характер звуку мотору.

Ефект руху кінокамери, яка фіксує пересування Аліси клінікою, куди вона потрапила вперше, створюється у такому фрагменті тексту:

«Ascenseur. Nouveau comité d'accueil. Couloir. Salle d'attente» (Musso, 2014: 274)

Такий самий ефект спостерігаємо і в інших частинах тексту. Наприклад, Аліса Шефер йде на прийом до професора Клузо — директора Інституту пам'яті:

«Parking. Dédale de béton. Portes coulissantes qui s'ouvrent sur un grand patio central. Batterie d'ascenseurs. Salle d'attente» (Musso, 2014: 368) і пізніше фіксується зворотний шлях, коли героїня виходить від професора, дізнавшись, що в неї виявили початкову стадію хвороби Альцгеймера:

«Hall. Batterie d'ascenseurs qui s'ouvrent sur le patio central. Dédale de béton. Parking. Vrombissement du moteur» (Musso, 2014: 374)

Увага акцентується не на самому русі, оскільки предикатний показник пересування відсутній, а на маркерах простору, емоційно нейтральний перелік яких передає не лише факт руху Аліси клінікою, але й внутрішній стан персонажа.

Слід зазначити, що ще одним засобом створення кінематографічного ефекту в досліджуваному романі є флешбеки, те, що в кінематографі називається зворотнім кадром. Саме номінативні речення переривають оповідання, щоб репрезентувати спогади Аліси як окремі кадри з її трагічного минулого. Наведемо приклад такого фрагмента, де Аліса пригадує перебування у лікарні після замаху на її життя, в результаті якого вона втратила ненародженого сина:

«La clarté blafarde d'une chambre d'hôpital.

Un soleil d'hiver qui décline et peine a percer a travers les stores.

L'odeur écoeurante des antiseptiques et des plateaux-repas» (Musso, 2014 : 235).

Тут спогади передаються через зорове та нюхове сприймання. Номінативні речення наведені окремими абзацами, що створює ефект фрагментарності образів минулого.

Зорові «зупинки-кадри», що репрезентовані номінативними реченнями, фіксують мить, аби посилити емоційне або психологічне напруження, створюючи ефект саспенсу. Так, Аліса пригадує образ нападника — серійного вбивці — таким, яким він залишився в її пам'яті:

«Un casque noir de prédateur aux lignes tranchantes et aux arêtes vives; une visière teintée de reflets métalliques, un extracteur d'air et une mentonnière aérodynamique, comme un sourire terrifiant» (Musso, 2014 : 276).

Аліса не бачила його обличчя, проте застиглий кадр фіксує чорний шолом хижака з чіткими лініями та гострими краями; козирок з металевими відблисками, підборідна дуга, схожа на жакливу посмішку. Емоційний ефект створюється за рахунок наявності метафори, порівняння й оцінно-емоційних епітетів.

Власне-номінативні речення в романі Г. Мюссо виконують функцію кадрового маркування простору та часу. Так, у сцені втечі Аліси і Гебріела від переслідування після крадіжки мобільного телефону у туриста-школяра непоширені номінативні речення створюють ефект кінокамери, що пересувається разом з персонажами, фіксуючи назви вулиць Нью-Йорка, якими вони біжать, і водночас відбиваючи динамічність руху:

«Columbus Avenue» (Musso, 2014: 38)

«67e Rue, 66e» (Musso, 2014 : 40)

Назви певних місць виокремлені у номінативне речення для демонстрації їхньої важливості у кримінальному розслідуванні. Наприклад:

«Les Objets trouvés...» (Musso, 2014: 153)

«Бюро знахідок» було місцем, яке поєднувало трьох жертв, і де детектив Аліса Шефер отримала корисну для розслідування інформацію.

Вживання номінативних речень для позначення часу, конкретної години і місця у спогадах Аліси слугую маркером зміни планів, «пере-

микання кадрів» від теперішніх подій до минулого, тобто є засобом формалізації хронотопу:

Dix-huit heures. Paris (Musso, 2014: 367).

«Une semaine plus tôt

Mardi 8 octobre 2013» (Musso, 2014: 368)

«TriBeCa

4 h 50 du matin

Trois heures avant la première rencontre entre Alice et Gabriel» (Musso, 2014: 383)

Оцінні номінативні речення, вжиті в досліджуваному романі, слугують засобом вираження суб'єктивного ставлення персонажів до предметів, об'єктів, оточення, ситуації, наприклад:

«La bonne personne, le bon moment» (Musso, 2014: 111)

«Un véritable paradis pour mômes» (Musso, 2014: 172)

«Quel drôle de mec...» (Musso, 2014: 192)

За допомогою номінативних речень передається внутрішній стан персонажів, підсилюється внутрішнє напруження. В наведеному нижче прикладі фізичний та емоційний стан Аліси Шефер після того, як вона усвідомлює, що якимось незрозумілим чином опинилась у Нью-Йорку, прикута наручниками до незнайомого чоловіка, з пістолетом в кишені і до того ж зі слідами крові на блузці, передається такими номінативними реченнями:

«Cette forêt, le sang sur son chemisier, cette arme qui n'était pas la sienne...» (Musso, 2014: 14) — тут ефект саспенсу посилено пунктуацією — наявністю трьох крапок.

«En avalant sa salive, Alice éprouva une sensation de brûlure derrière le sternum, comme si une giclée d'acide éclaboussait son oesophage.

Le stress. La fatigue. La peur» (Musso, 2014: 32)

Номінативним реченням головна героїня описує свій психологічний стан в спогадах про перебування в лікарні, бажання померти:

«L'envie de mourir» (Musso, 2014: 235).

Номінативні речення функціонують як експресивно-наративні маркери внутрішнього стану персонажів. Через відсутність дії, вираженої дієсловом, увага концентрується на *статичному* внутрішньому стані.

Висновки. Проведений аналіз засвідчує, що номінативні речення в романі «Central Park» є одним з ключових синтаксичних маркерів ідіостилю Гійома Мюссо. Структурне та семантичне розмаїття номі-

нативних речень роману зумовлене гібридним характером його жанру. Поширені і непоширені буттєві, влане-номінативні й оцінні номінативні речення виконують низку функцій: експресивну (вираження емоційного стану персонажів), структурну (організація наративу), візуалізаційну (створення зорових образів) і акцентну (виділення ключових моментів тексту). Номінативні речення є синтаксичним засобом створення кінематографічності роману, що проявляється у монтажності тексту — репрезентованих такими реченнями «стоп-кадрах», перемиканні «кадрів», зміні планів в «кадрі», уповільненні або прискоренні «зйомки».

Перспективним для подальших розвідок є комплексний аналіз особливостей синтаксису роману Г. Мюссо «Central Park», зокрема еліптичних та сегментованих конструкцій з метою встановлення їхнього прагматичного потенціалу.

Список літератури

Коваль Л. В. Семантико-синтаксична основа головного компонента односкладних речень в українській мові : монографія. Вінниця : Корзун, 2015. 320 с. URL : <https://r2.donnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/9e264471-3a03-4a3c-88ef-7cd8cc36bf47/content>.

Мазурак А. Психофізіологічні засади монтажу як засобу художнього впливу в літературі й кіно. *Слово і Час*. 2012. № 6. С. 9—18. URL : <https://il-journal.com/index.php/journal/article/view/852>.

Марінашвілі М., Єпіфанова А. Проблема номінативних речень в сучасній французькій мові. *Матеріали всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Korsakov Conference»* (Одеса, 12 травня 2025 р.). Одеса, 2025. С. 210—212.

Фесенко В. І. Новітня французька література. Київ: Вид. центр КНЛУ, 2015. 273 с.

Швець О. В. Типологія номінативних речень в англійській, французькій та українській мовах : дис. ... канд. філол. наук : 10.12.17. Київ, 2016. 221 с.

Kalashnikova O. «Quelqu'un d'autre» : Le paradigme des romans policiers de Guillaume Musso. *Alfred Nobel University Journal of Philology*. 2024. Vol. 2, issue 28. P. 58—75. DOI: <https://doi.org/10.32342/3041-217X-2024-2-28-4>.

Lefevre F. Les énoncés averbaux autonomes : approche syntaxique et discursive. *La phrase autonome. Théorie et manifestations* / Anscombre J.-C., B. Darbord, A. Oddo, C. Garcia de Lucas eds. Bruxelles : Peter Lang, collection Gramm-R, 2016. P. 73—87. URL : <https://shs.hal.science/halshs-03145392/document>.

Musso G. *Central Park*. Paris : XO Editions, 2014. 445 p.

References

- Koval, L. V. (2015). Semantyko-syntaksychna osnova holovnoho komponenta odnoskladnykh rechen v ukrainskii movi : monohrafiia. Vinnytsia : Korzun. URL : <https://r2.donnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/9e264471-3a03-4a3c-88ef-7cd8cc36bf47/content>.
- Mazurak, A. (2012). Psykhofiziologichni zasady montazhu yak zasobu khudozhnoho vplyvu v literaturi y kino. *Slovo i Chas*. № 6. S. 9–18. URL : <https://il-journal.com/index.php/journal/article/view/852>.
- Marinashvili, M., Yepifanova, A. (2025). Problema nominatyvnykh rechen v suchasniy frantsuzkii movi. *Materialy vseukrainskoi naukovo-praktychnoi internet-konferentsii «Korsakov Conference»* (Odesa, 12.05.2025). Odesa. S. 210–212.
- Fesenko, V. I. (2015). Novitnia frantsuzka literatura. Kyiv: Vyd. tsentr KNLU.
- Shvets, O. V. (2016). Typolohiia nominatyvnykh rechen v anhliiskii, frantsuzkii ta ukrainskii movakh : dys. ... kand. filol. nauk : 10.12.17. Kyiv.
- Kalashnikova, O. (2024). «Quelqu'un d'autre» : Le paradigme des romans policiers de Guillaume Musso. *Alfred Nobel University Journal of Philology*. Vol. 2, issue 28. P. 58–75. DOI: <https://doi.org/10.32342/3041-217X-2024-2-28-4>
- Lefeuvre, F. (2016). Les énoncés averbaux autonomes : approche syntaxique et discursive. *La phrase autonome. Théorie et manifestations* / Anscombre J.-C., B. Darbord, A. Oddo, C. Garcia de Lucas eds. Bruxelles : Peter Lang, collection Gramm-R. P. 73–87. URL : <https://shs.hal.science/halshs-03145392/document>.
- Musso, G. (2014). Central Park. Paris : XO Editions.

Стаття надійшла до редакції 04.05.2025 року